

BÀI KHÔNG TÊN SỐ 9

Vũ Thành An

Ngày đến mang tin buồn, thời gian theo về nguồn, giọt

nắng loe trong đầu, bàn tay trơ đốt khô. Lệ uá ra hai

hàng, lệ thương thân đã tràn, ngàn xót xa cũng muộn, rồi

mai sau nhớ lần đầu. Mình yêu nhau có thương nhau? Mình cho nhau nỗi đón

đau. Chợt yêu nhau đã xa nhau, chợt xa nhau đã quên nhau, thôi đó

em xa rồi, nước mắt rơi qua đời, chìm trong một cơn mê

thôi, chìm trong một cơn mê thôi. Ngày nuôi tình yêu lớn dậy, đêm

đắp khao khát lên đây, một lần đã trót cho nhau là lần lìa xa mãi

nhau, đâu biết có nắng trong đầu, đâu biết môi thắm sẽ nhàu, một

đời cay xối nỗi sầu, một đời vun tưới niềm đau. một đời chỉ nuôi ảo giác mà thôi.